

## BİR ADIM DAHA...

Bir gün tarih, Kamalizma'nın tenkidini yaptığı zaman, Atatürk'ün çevresinde toplanan halk yığınlarındaki özverinin karşısında:

- İşte, en büyük devrim kapılarını, bu devler açtıydı...

Demek mutluluğuna erince, bilmem kaçınıcı kuşaktaki torunlarımız, acaba neler duyacaklar; acaba, Türk soyunun bu en bahtlıları, nasıl konuşacaklar?

Onların sesleri kulaklarıma gelir gibi oluyor:

- Bu dev-atalar da bizim gibi yerler, içerler miydi? Onlar da bu güneşi mi doğup batarken gördüler? Güneşin rengi ve şekli gene böyle miydi? Rüzgârlar böyle mi eserdi? Toprakta çalışırken harcadıkları enerji mutlaka ölçsüz müdür... Oturdıkları evlerin duvarları ve tavanları, kametleri gibi, herhalde bizimkilerin birkaç misli imiştir... Ve onlar yürürken, yer sarsılmış, dağ eğilmiş olsa gerek...

Herhalde şöyledir ki, tarihin akışı başkalaşacak, tarihimizin akışı başkalaştığı gibi...

Türk'e atalık yapan Adam, tarihin de babasıdır: O'nun getirdiği yeni, insanlık ıstırapının devasızlaştığı bu hengâmenin tek ışığı gibi görünüyor.

Milletlerin aralarında ve içlerinde sançılmış olan dalâlet bayrakları, renk renk ve dalga dalga...

Devletleşen, Kamalizma, bu yıkım ve kısırlık sembollerini devirecek; insanlığın alinyazısını ağartacak; Roma sirklerinde ve Kerbelâ çöllerinde baş verenlerin bulanık içlerini yıkıyacak, insanca yaşamının sırlarını aydınlatacak...

19 uncu Asır resullerinin ashabı, ellerinizdeki kütüb-ü resaili atınız; onları ne kıraet, onları ne tefsir; bulantı yeter...

Her yılın Mayıs ortalarında, hep böyle duyacağız, hep böyle düşüneceğiz, ve hep böyle konuşacağız...

Bizim mistiğimizde,  
Bu olsun...

Ta. Hay. Tolga

Muğla, Aylık Halkevi Dergisi, Sayı 4, 1 Haziran 1937, s. 1.